

Intervju:

SIP var en lättnad för mig

För mig som är anhörig är SIP århundradets reform, säger Elisabeth Norlinder, länsansvarig för Hjärnkoll i Örebro och anhörig.

Elisabet Norlinder har lång erfarenhet av att ha arbetat på många olika nivåer inom den psykiatriska vården, som sjuksköterska och verksamhetschef för att nämna några uppgifter. Men hon är också mamma med stor erfarenhet av möten med olika aktörer runt sin anhörig.

- Innan SIP blev jag som anhörig inte lyssnad till eller hade möjlighet att trycka på. Med SIP upplever jag att jag verkligen kan göra det. Jag har SIP och allt vad den innebär som stöd för mina krav. Min anhörig har dessutom alltid velat att jag ska vara med men det är först med SIP som jag är en naturlig del av planeringen. Mina åsikter och kunskap tas tillvara, berättar Elisabeth Norlinder.

Innan SIP blev aktuellt som ett arbetsätt hade Elisabet i sin profession arbetat med integrerad psykiatri och motsvarande. När SIP kom blev hon fundersam om hur det skulle kunna samordnas med den modell som utarbetats i Örebro. Idag ser hon att SIP är en del av Örebromodellen och integrerad psykiatri.

- I egenskap av anhörig kan jag säga att vi följer protokollet helt och hållet. Vi dokumenterar, följer upp och skiljs inte åt förrän vi satt upp ett datum för nästa möte. Det underlättar också för mig att man vet när man kan ta upp olika saker och att man kan kalla de som behövs vid SIP-mötet. För oss har det betytt att vi också kan involvera min anhörigs förvaltare.

Med SIP upplever Elisabet att hon kan tränga sig på, bli lyssnad till och respekterad som en viktig person kring sin anhörig. Det är en stor lättnad att veta vem som gör vad och vem som har ansvaret. Bördan på mig som anhörig har minskat.

Susanne Rolfner Suvanto,
Mobiliseringsansvarig, Hjärnkoll

